

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 1777 van 18 september 2007
in de zaak X/IIde kamer

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER, WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Congolese nationaliteit, op 4 juni 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van de ten uitvoerlegging te vorderen van de afwijzing van een aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden van 28 maart 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.C. FRERE loco advocaat V. LURQUIN en van L. BRACKE loco E. MATTERNE en C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Op 4 december 2002 dient verzoekster een eerste aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de Wet van 15 december 1980 in. Op 4 juni 2003 wordt deze aanvraag ontvankelijk maar ongegrond verklaard. Op 7 juli 2003 dient zij een tweede aanvraag in, die op 27 juli onontvankelijk wordt verklaard. Op 11 oktober 2005 dient zij een derde aanvraag in, die op 28 maart 2007 onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

"In toepassing van art. 9, alinea 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is. De redenen die werden aangehaald waarom de betrokkene

de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland, kunnen niet als uitzonderlijke omstandigheden aanvaard worden en verantwoord worden niet dat de aanvraag in België wordt ingediend. Dat betrokkene ingeburgerd is in België, zich steeds goed gedragen heeft en nooit enige inbreuk gepleegd heeft tegen de openbare orde of veiligheid en verblijft bij een familielid in België is op zich niet uitzonderlijk en verantwoordt niet dat de aanvraag in België wordt ingediend. Betrokkene beroept zich op de vrees voor een terugkeer naar zijn land van herkomst of van verblijf. De Europese richtlijn 2004/83/EG van 29/04/2004 inzake de minimumnormen voor de voorwaarden die vervuld moeten worden door onderdanen van derde landen of door staatlozen om aanspraak te kunnen maken op de vluchtelingenstatus of door personen die om andere redenen internationale bescherming behoeven en inzake de inhoud van deze statuten, werd in het Belgisch nationaal recht opgenomen en is van toepassing sinds 10/10/2006. Bijgevolg hoort het onderzoek van de in huidig verzoek ingeroepen elementen te gebeuren binnen een specifiek georganiseerde procedure. Deze procedure (voorzien door de Artikels 50 en 51 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en door Artikel 77 §1 en 2 – als overgangsmaatregel – van de wet van 15/09/2006 tot wijziging van de Wet van 15/12/1980) valt niet onder de bevoegdheid van de Dienst “Humanitaire Regularisaties” bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Betrokkene beroept zich eveneens op haar medische toestand om de aanvraag alhier in te dienen. Uit het expertiseverslag van de controlegeneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat betrokkene niet lijdt aan een bijzondere pathologie, geen bijzondere medische zorgen nodig heeft en kan reizen; bijgevolg kan dit niet beschouwd worden als een uitzonderlijke omstandigheid om de aanvraag o.b.v. art. 9 in België in te dienen.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar zij gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg zal een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar zij gewoonlijk verblijft geen inbreuk uitmaken op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het art. 3 E.V.R.M.”

De minister van Binnenlandse Zaken geeft een bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 mei 2007. Dit bevel wordt niet aangevochten.

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending van de motiveringsplicht, meer bepaald van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, en van het (oud) artikel 62 van de wet van 15 december 1980 aan.

Verzoekster betoogt dat “in de regularisatieaanvraag die werd ingediend door de raadsman van verzoekster gewag werd gemaakt van verschillende elementen die als buitengewone omstandigheden werden aangehaald”, “ Dat deze elementen betroffen “studies, humanitaire redenen en duurzame bindingen, medische redenen”, “Dat er tevens bewijzen werden overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken met betrekking tot haar inschrijving in de verpleegstersschool”, “dat in het antwoord dat wordt geformuleerd door de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkel moment melding wordt gemaakt van het feit dat verzoekster in België de studies van verpleegster volgde” en “dat de bestreden beslissing op één aangehaald argument geen enkel antwoord geeft en dat derhalve er een gebrek in de motivering is”.

2.2. Uit de aanvraag om machtiging tot verblijf van 11 oktober 2005 blijkt duidelijk dat verzoekster het volgen van verpleegsterstudies aanvoert als een buitengewone omstandigheid in de zin van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980. In

de bestreden beslissing van 4 juni 2007 wordt geoordeeld dat ingeburgerd zijn in België, zich goed gedragen zonder inbreuken tegen de openbare orde of veiligheid, het verblijf bij een familielid in België, en de medische toestand van verzoekster op zich geen buitengewone omstandigheden uitmaken en niet verantwoorden dat de aanvraag in België wordt ingediend.

In de bestreden beslissing wordt niet geantwoord op het argument dat verzoekster in België studies wenst te blijven volgen.

De minister van Binnenlandse Zaken betoogt in de nota met opmerkingen dat *“wat betreft de opleiding verpleegkunde die verzoekster nog steeds volgt, dient vastgesteld te worden dat op dit argument al uitvoerig werd geantwoord zowel in de eerste als in de tweede aanvraag om machtiging tot verblijf, die door verzoekster respectievelijk op 31 december 2002 en 07 juli 2003 werden ingediend. Beide aanvragen werden een eerste keer ontvankelijk doch ongegrond verklaard en een tweede keer onontvankelijk.”* Dit is een a-posteriori motivering.

De bestreden beslissing schendt derhalve de formele motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980.

Het middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :

Artikel 1.

De beslissing genomen door de dienst Vreemdelingenzaken op 28 maart 2007 wordt vernietigd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend en zeven door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. kamervoorzitter, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BAEKELANDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BAEKELANDT.

M. MILOJKOWIC.